

Hetty ten Holt

Of weet je alles al

Kleine gedichten voor wie
een dierbare verloren heeft

Inhoudsopgave

Voorwoord	11	Er ontbreekt vandaag iemand	61
We hebben tijd	12	Altijd thuis	63
Toen ik jou zag sterven	15	Ontworteld	65
Ik kan heus wel	17	Oudste	67
Draadloos	19	Raam in mijn hart	69
Ik voel me verloren	21	Neerdalend stof	71
Ik struikel	23	Dag bankier	73
Dag Dood	25	Tijd om te rouwen	75
Veertig jaar geleden	27	Met rouwen is het	77
Maar toen begon het leven	28	Of het wel goed met me gaat	79
Lichtpuntjes	31	Een arm om mij heen	81
Hoe de specht klinkt	33	Laat me vertellen	83
Hoe het afloopt	35	Ik ben het even kwijt	85
Ik zie je op straat	37	Moederdag	87
Stapje voor stapje	39	Wintertijd	89
Losse flarden	41	Zonneschijn	91
Nooit meer dezelfde	43	Geruststellend gemiddeld	93
Niemand die het merkte	45	Wiskunde	95
Lichaamseigenwijsheid	47	Een jaar geleden	97
Stokoud	49	In mijn dromen	99
Moederloos alleen	51	Onze laatste dag samen	100
Ik sta in het licht	53	Of weet je alles al	103
Schaduw van de kerst	55	Voorjaar	105
Opeens was je er niet meer	57	Over de heuvel	107
In geval van nood	59	De tweede zomer zonder jou	109
		Drie kleine zusjes	111

Voorwoord

Op 3 december 2016 reisde ik van mijn woonplaats Den Haag naar mijn moeder in Groningen om daar met familie Sinterklaas te vieren. Ik was van plan om een nachtje te blijven en de volgende dag weer naar huis te gaan. Ik kon toen niet vermoeden dat ik pas twee weken later weer thuis zou komen en dat mijn moeder er dan niet meer zou zijn.

Toen ik mijn moeders huis binnenkwam kon ze al niet meer praten. In het ziekenhuis bleek dat ze een hersenbloeding had. Twee dagen later hoorde we dat ze ook longkanker had. Nog twee dagen later werd duidelijk dat geen verdere behandeling mogelijk was en dat we afscheid moesten nemen. Ze was nauwelijks bij bewustzijn en niet in staat om te spreken. De volgende dag, op donderdag 8 december, is ze overleden.

Deze onwerkelijke gebeurtenis was het begin van mijn rouwproces dat ik nauwgezet heb onderzocht en beschreven in gedichten en tekeningen. Nu, bijna twee jaar later, heb ik ze verzameld in deze dichtbundel. Ik heb geleerd dat mijn rouw niet over hoeft te gaan, maar onderdeel is van mijn leven. Met deze dichtbundel hoop ik anderen troost te bieden in hun rouwproces.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze preview mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

We hebben tijd

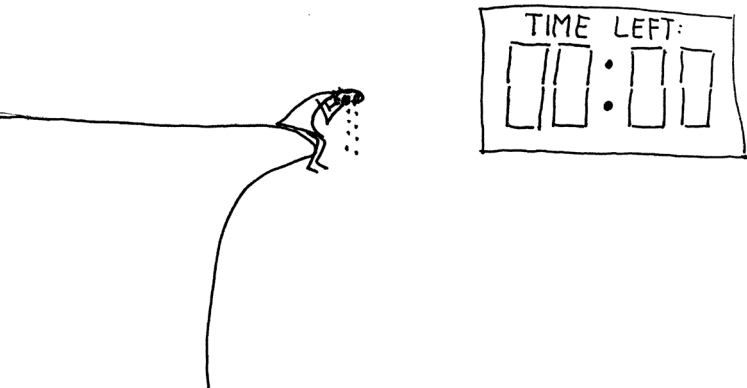
we denken
we hebben tijd
voor ruzies
voor koppigheid
voor even afstand van elkaar

we hebben immers
nog tijd om alles
uit te spreken
lief te hebben
sorry te zeggen

totdat de tijd je
plots ontvalt
en je wordt
ingehaald door
later

dan is er alleen nog tijd
voor had ik maar
een eeuwig vragen
heb ik het goed
gedaan?

was ik de beste mens
die ik kon zijn tussen
begin en eind
terwijl ik dacht
we hebben tijd

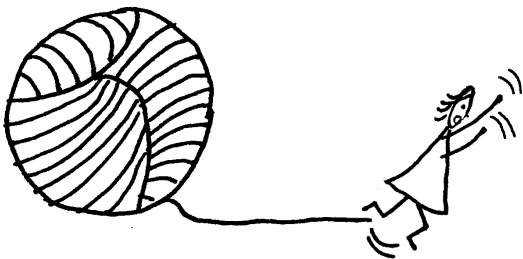
Draadloos

het is geen kwestie van
de draad
weer oppakken
even stilstaan
en weer
doorgaan
er is geen draad
er is geen doorgaan
het wordt niet meer
zoals het was

alles is veranderd

totdat een nieuwe draad
zich aandient leef ik
draadloos

buiten de tijd betekenisvol
en betekenisloos
tegelijk

Niemand die het merkte

ik
brak
en viel uiteen
in duizend
stukken

en was hoogst verbaasd
toen ik de volgende dag
gewoon weer op kon staan

ik was gelijmd, niet alle stukjes
op de juiste plek en overal
breuklijnen

maar niemand die het merkte

In geval van nood

'Wie kunnen we bellen in geval van nood?' vraagt het formulier. Mijn pen zweeft boven het papier, tranen prikken achter mijn ogen. Deze zag ik even niet aankomen.

Natuurlijk zijn er namen, nummers, mensen die me zouden helpen bij nood, maar er is niemand meer bij wie ik altijd terecht kan, wiens wereld zou instorten als mij iets overkwam.

Ik ben in de basis alleen.

Ik lever het formulier in en zeg: 'Over deze vraag moet ik nog even nadenken. Belt u voorlopig maar gewoon 112'.

Onze laatste dag samen

als ik onze laatste dag samen
over mocht doen zou ik
heel vroeg opstaan
en je ontbijt op bed brengen
(je zou heel verbaasd zijn)

ik zou met je naar het bos rijden
voor een lange wandeling
en daarna uitgebreid samen lunchen
ik zou je vragen over vroeger
voordat je mijn mama werd
wie je was en waar je over droomde
ik zou naar je luisteren en
proberen niet met je te kibbelen
(wat niet zou lukken)

ik zou je vertellen wie ik ben
en hoeveel ik van je hou en jij
zou zeggen dat je het al wist
ik zou je vragen om te blijven
omdat ik nog niet zonder je kan en jij
zou zeggen dat je trots op me was
ik zou lang naar je kijken je stevig
omhelzen en je heel lang vasthouden

deze dag heeft nooit plaatsgevonden
want het liep anders: jij niet meer
in staat om te spreken ik naast je bed
huilend, lachend, pratend, zingend, slapend
tot aan je laatste adem

en waar jij mij eens het leven kon geven
kon ik alleen liefdevol aanwezig zijn toen
het jouwe abrupt eindigde

Hetty ten Holt (1977) is ondernemer en schrijver en publiceerde eerder het managementboek 'Gastvrij Organiseren'.

Na het overlijden van haar moeder in december 2016, maakte zij de gedichten en tekeningen die verzameld zijn in 'Of weet je alles al'.

Meer informatie over Hetty is te vinden op haar website www.HettyOntdekt.nl.

